

Роберт Г. Тили

СЛОБОДА

СЛОБОДА

н човек на прве капи с висина реагује зевајући
& плеше под оним што претпоставља да су кишне капи
радоста
н, н
есвестан да с врха 5
оспратнице малодушни кантовци одржавају такмичење у
пљувању трулих парчића плућа & шлајма у
даљ

слобода
н с
Твор или умире о
д д
осаде или нема времена
да да
(х) не: у сваком трену осуђен је на избор
зарад самозаваравања
& tertium non datur

а по васцелом свету под покривачем ноћи од звезда & исчилелих
облака свако
мисли само на себе

једино ја, заробљен у слободном човеку,
мора
м м
ислити на мене

(КАМА) СУТРА ИСКУПЉЕЊА

Све ш̄ӣо̄ знам вра̄ӣа̄ сӯ њ̄рема̄ мраку.
Шејмас Хини

Сутра р
(окорно + очећемо + ојати)
Сутру
Искупљењ
А, а
Сваки је нови дан (по)

МАЛО СУТРА

ИНФУЗИЈА

има
све ноте све
та (међ)
у прст
има

био сам
има
у мароку, тунису
и и
ндонезији

има
м музику у
100 палима

има
ноте свемира у палцу левог стопала и кажипрсту десне шаке
увек љу их зговнати већма н
о о
не ме
не: не

мене-ме
не

не

ТАМО НЕГДЕ, УПРАВО ТУ, ИЗА ДУГЕ (омаж Цуди Гарланд)

Свиће, млади мамурни Црнац лута уморним погледом по унутрашњости полупразног купеа подземне железнице. Ту сам и ја, ту је неки стари, по спољашности би се рекло, ортодоксни Јеврејин: бакенбарди, брада, необријани образи, тешки црни громби капут, шешир широког, равног обода, Тора у једној од две дрхтаве, бледе, леве, шаке измасакриране старачким пегама.

Млади Црнац баца поглед на изгужвани примерак недељника на јидишу. Поглед нечујно остаје залепљен тамо где је бачен, не враћа се на полазиште, у младићеве полукрваво-полужуте беоњаче, које, опет, са своје стране, мало разроке, стоички подносе тај губитак. Погледа хоћу рећи. Лено се придиже, власник погледа, власник очију, мамур-лука, дохвата новине, немарно их шири, листа, ни мало мазно - чита, шта ли?

Стари ми Јеврејин прилази, нагиње му се над, као црни телефон у ноћи бе

з з

везда & везе (с лепотом природе), тамно уво, и тихо саветује: “Младићу, та, зар ти није довољна мука, што си - црн?”

Ех, како муке умеју да (ми) осмисле дан, ноћ, свитање, модро поподне. Макар биле & туђе...

Ту, не
Где, управо тамо - иза Д
(р) уг(д) е

Њујорк, август 1981.